

GŁOS POLSKI

TYGODNIK UCHODZSTWA POLSKIEGO W AFRYCE

Nr. 7, - Rok 1.

18 LISTOPADA 1945 r.

CENA 30 cent.

Kazimierz Wierzyński

“KRZYKNELI WOLNOSC”

Krzykneli wolnosc, wolnosc ponad wszystko
 A potem wolnych zdradziecko wydali
 Na lup, na zgube, na uragowisko -
 I nic. I cisza. I swiat sie nie wali.

I krzycza znowu i radza w stolicy
 Jak pomoc ludom i co przyznac komu,
 Kamien grobowy czy pal szubienicy,
 By kazdy we wlasnym powiesil sie domu.

I krzycza jeszcze, ze wlasnie tak trzeba,
 Ze to w nagrode za krew i za kosci,
 Wedlug przykazan tej ziemi i nieba
 I ze dla lepszej na wieki przyszlosci.

O mozni swiata! Jesli dzis spokojnie
 Isc macie czolo naprzeciw stuleci
 Z taka wolnoscia - jak kiedys po wojnie
 Spojrzycie w siebie i jak w oczy dzieci.

Jak ta wieczystosc, kalendarz falszywy,
 Przetrwa prorocstwo na scianie pisane,
 Gdy czterech jezdzcow wychyli sie z grzywy
 I w swiat uderzy, jak mieczem o sciane.

I coz krzykniecie, gdy msciwi anieli
 Powioda ludy przez ich cmentarzysko,
 Synowie wasi gdy beda gineli?
 Za co? Za wolnosc, wolnosc ponad wszystko?

Wolność pod terrorem i naganą

Jak to wielokrotnie podkreślaliśmy, pragnąc naszym Czytelnikom jak najbardziej obiektywny obraz życia w Polsce pod okupacją sowiecką, zamieszczaliśmy kolejno w "Głosie Polskim" opisy wrażeń z podróży po Polsce cudzoziemców, którzy znaleźli się tam w oficjalnych misjach lub na zaproszenie rządu warszawskiego. Wypowiedzi ludzi najzupełniej niezainteresowanych dawały obraz tragicznej rzeczywistości, przemawiając do opinii publicznej świata i wołając o sprawiedliwość i pomoc dla Polski. Obecnie zamieszczamy przedruk z urzędowej warszawskiej agencji "Polpress," która zamieściła wywiad z Johnem Mack, członkiem Brytyjskiej Izby Gmin, który niedawno odwiedził Polskę. Oto jak wyglądają jego wrażenia z Polski: "Zniszczenie Warszawy, powiedział pan Mack jest rzeczywiście straszliwe. Nie ma jednej ulicy, jednego niezniszczonego budynku a mimo to Warszawa nie jest miastem wymarłym. Warszawa żyje. Na każdym kroku widac na przedce sklecone budki, które wyrastają jak grzyby po deszczu. Odnosi się wrażenie, że cała ludność zajmuje się handlem. Mali chłopcy ofiarowują papierosy, lub czasopisma, na ręcznych wózkach sprzedaje się jarzyny, owoce i różną galanterię. Nikt nie robi projektów na przyszłość-żyje tylko chwila teraźniejsza.

Najbardziej nagłym problemem jest sprawa komunikacji. Drogi i szosy zasadniczo w Polsce przestały istnieć. Linie kolejowe i mosty są tylko czasowo naprawione. Z powodu braku taboru, komunikacja kolejowa jest bardzo utrudniona. Podróż z Warszawy do Krakowa trwa 18 godzin (przed wojną około 5 godz.).

Następnie pan Mack opisuje wrażenia z pobytu na ziemiach

zachodnich i kategorycznie stwierdza, że wszelkie wiadomości o znecaniu się nad Niemcami przez ludność polską są nieprawdziwe. Natomiast pan Mack miał możliwość przekonać się naocznie, że ludność niemiecka celowo sabotuje zarządzenia władz polskich i w niektórych miejscowościach prowokuje zajścia i rozruchy.

"Życie intelektualne w Polsce odradza się bardzo powoli. We wrześniu rozpoczął się nowy rok szkolny. W szkołach odczuwa się dotkliwy brak wszelkiego rodzaju pomocy. Brak jest wykwalifikowanych nauczycieli. Stan zdrowotny ludności jest bardzo zły. W szkołach brak najprymitywniejszych urządzeń i personelu lekarskiego. Jestem pełen podziwu dla pracy polskich nauczycieli, lekarzy i personelu pomocniczego, którzy pracują z całym

poswieceniem, walczyć jedni z nieuctwem, drudzy z chorobami."

Pan Mack ze zdziwieniem stwierdził, że większość Polaków zna biegle język angielski i doskonale orientuje się w stosunkach brytyjskich. Wywiad z panem Mackem kończy się następująco: "Na każdym kroku widzi się wpływ Rosji, ale mam wrażenie, że większość Polaków pragnie za wszelką cenę utrzymać więzy przyjaźni i kultury łączące ich z Zachodem"...

Jak widac z wyżej zamieszczonego wywiadu, p. Mack wyraźnie stara się przemilczeć momenty polityczne, w ostatnim jednak zdaniu podkreśla dążności większości narodu polskiego do przyjaźni z Zachodem i jego cywilizacją, oraz demokracjami, które nie uznają wolności pod terrorem i naganą.

Polonia zagraniczna wobec nowej okupacji Kraju

Nowa okupacja wojskowa Polski, wywołana przygnębające wrażenie wśród szerokich rzesz Polaków przebywających poza granicami Kraju. Wiadomość o niespotykanym w dziejach historii posunięciu marionetkowego rządu warszawskiego, który zwrócił się do Rosjan z prośbą o pomoc w przeprowadzeniu pacyfikacji kraju, była szeroko omawiana i poruszana przez prasę zagraniczną, a z celowym lekceważeniem pomijana przez prasę polską w Kraju. Pisma rządu warszawskiego od czasu od zamieszczają jedynie krótkie wzmianki donoszące o aresztowaniu pewnej ilości "dezertów" czy też "bandytów". Polonia zagraniczna przerażona faktem wkroczenia nowych oddziałów Czerwonej Armii do kraju, mimo kilkakrotnych zapewnien i oficjalnych obietnic, że stan garnizonów sowieckich zmniejszony będzie do minimum, zwróciła się z apelem do przewodców demokracji zachodnich z prośbą o interwencję, zadając zastosowania do Polski

wszystkich zasad zawartych w Karcie Atlantycznej, 4 Wolnościach Prezydenta Roosevelta i Deklaracji prezydenta Trumana.

Przedstawiciele dyplomatyczni prawowitego rządu polskiego złożyli 24 rządowi, które nie uznaje tymczasowego rządu warszawskiego, notę protestującą przeciwko okupacji Polski.

Miejmy nadzieję, że wszelkie te apele nie pójdą na marne. Miejmy nadzieję, że wielkie mocarstwa wobec faktu pogwałcenia przez Rosję umów, wystąpią tym razem z energicznym protestem.

Narod polski ma prawo żądać aby wszelkie zasady stosowane nawet do niedawnych wrogów, były stosowane także do niego - najwzierniejszego i najstarszego sprzymierzeńca.

Nowa okupacja Polski, zniszczy kraj fizycznie i moralnie - świat nie może i nie powinien spokojnie obserwować powolnej agonii narodu, który bez reszty poświęcił się sprawie sprawiedliwości i demokracji.

NA MARGINESIE PROCESU W LUNEBURGU.

Od blisko dwóch miesięcy przed sadem brytyjskim w Luneburgu toczy się proces obrazy obozu śmierci w Belsen - istot, które trudno nazwać ludźmi i które nie zasługują nawet na miano zwierząt - proces wampirów w ludzkiej skorze, oskarżonych o świadome mordowanie i sadystyczne znechanie się nad tysiącami więźniów - ofiar rządów hitlerowskich w Europie.

Na kilka tygodni przed rozpoczęciem procesu na ekranach wszystkich miast Imperium i Stanów Zjednoczonych, wyświetlano film dokumentalny z Belsenu. Film ten wyświetlano m. innymi w Nairobi i niemożliwe jest oddanie słowami całej jego grozy i tragizmu.

Każdemu normalnie myślącemu człowiekowi zdawałoby się, że proces w Luneburgu potrwa kilka dni, że obrona, zresztą przydzielona z urzędu, nie będzie próbowała uniewinniać oskarżonych, dla których nawet najwyższy wymiar kary - śmierć, nie może być odpowiednikiem ich zbrodni.

Zeznania świadków oskarżenia odmalowały w całej pełni okropności w Belsen - zeznawali świadkowie różnych narodowości, a między innymi i Polacy. Zeznawali prawdę -- prawdę pełną grozy, świadcząca niezłomnie o winie wszystkich oskarżonych z komendantem obozu - Józefem Kramerem na czele.

Wreszcie zabrał głos obrońca z urzędu, major Winwood, któremu przypadła w udziale rola obrony Kramera. P. Winwood wygłosił swą obronczą mowę, starając się dowiedzieć, że jego klient padł jedynie ofiarą "obowiązku". Scharakteryzował Kramera jako człowieka o "golebim sercu", idealnego ojca rodziny, który wysyłał na śmierć tysiące małych dzieci, kobiet i mężczyzn, dlatego że mu kazano.

Oboz w Belsen, obrońca nazwał w swym oratorskim uniesieniu "ściekiem, do którego wlewano całą brudę z Europy!!" Tak więc p. Winwood stara się zrobić z procesu bestyj - coś w rodzaju procesu pokazowego, na modłę moskiewską, z tą jednak różnicą, że gdy w Moskwie z najniewinniejszego człowieka robiono zbrodniarza i udawano fantastyczne i nigdy niepopelnione winy w procesie z Belsen z najokropniejszych przestępców obrona stara się zrobić ofiary przypadku, a przede wszystkim zwycięstwa Sprzymierzonych, którzy przegrali im niezwykle "pozyteczne" zadanie, oczyszczenia Europy z "roznych brudów" - tym mianem bowiem obrońca Winwood określił przebywających w obozie więźniów, stanowiących elitę intelektualną Polski, Francji, Belgii, Węgier, Jugosławii, a nawet Niemiec. Profesorów wyższych uczelni, nauczycieli, lekarzy i ludzi, których jedyną winą był fakt, że nie byli hitlerowcami.

Trudno przyjąć nie bez odrazy sposób obrony majora Winwooda, który w jednej ze swych mow oświadczył, że doświadczenia naukowe robione na tysiącach więźniów, mogą się okazać "dobrodziejstwem" dla ludzkości.

"Niektóre z tych doświadczeń powiedział major Winwood, mogą nam się wydawać okrutne i nieludzkie - ale ponieważ brali w nich udział najwięksi uczeni świata, trudno nam jest sądzić, jaka korzyść przyniosą one cywilizacji".

Moga się nam wydawać okrutne - czyż nie jest potworne to bestialskie eksperymentowanie na młodych i zdrowych organizmach, tworzenie celowo i świadomie tysięcy kalek - mordowanie dla celów "naukowych"?

Zaiste trudno zrozumieć obronę pana Winwooda gdyż niewątpliwie jako oficera brytyjskiego, nie można go podejrzewać o chęć zdobycia przydomka "obroncy hitlerowców",

Obrona procesu w Luneburgu przed sadami brytyjskimi i amerykańskimi co pewien czas odbywają się procesy Polaków, oskarżonych o samosady nad Niemcami, ich byłymi katami i "panami". Po krotkich zwykłych rozprawach, nie biorąc pod uwagę okoliczności łagodzących i przemówień obrońców - oficerów polskich, znających słabo język angielski - zapada wyrok kary śmierci, a motywy wyroku wyjaśniają, że najwyższy wymiar kary stosowany jest dla przykładu - aby zapobiec dalszym samosadom.

Proces w Luneburgu odsłania najpotworniejsze zbrodnie jakie zna historia, pietnuje naród niemiecki, i ujawnia prawdziwą germańską duszę oskarżonych. Czy po tych procesach możliwe jest, że znajdują się ludzie wierzący jeszcze w bajkę o "dobrych Niemcach"?

Dyplomacja czy choroba?

Parsa amerykańska podaje wiadomość Agencji Reutera via Moskwa, że Stalin nadal przebywa w miejscowości kuracyjnej Sochi na Krymie. Wszelkie pogłoski o jego chorobie są rzekomo nieprawdziwe. Stalin był podobno przepracowany i lekarze zalecili mu dłuższy odpoczynek. Propaganda moskiewska, tłumaczy nieobecność generalissimusa na uroczystościach listopadowych, w związku z rocznicą powstania Z.S.S.R. zarządzeniem lekarzy.

Korespondent Reutera, powołując się na dobrze poinformowane źródła podaje, że Stalin przed wyjazdem na kurację udzielił daleko idących pełnomocnictw komisarzowi spraw zagr. Molotowowi i głównodowodzącemu wojskami sowieckimi marszałkowi Żukowowi.

Nieobecność Stalina na Kremlu jest tematem licznych domysłów. Niektóre kółka polityczne brytyjskie utrzymują, że choroba, czy też tylko wypoczynek Stalina, ma charakter czysto dyplomatyczny. Krąży pogłoski, że w Rosji sowieckiej istnieją odcienie silne tarcia dwóch ugrupowań: kół wojskowych i partii, o decydujący wpływ na Kremlu.

por. mgr. Henryk Panas
(Koresp. w. z Włoch.)

Pisanie sprawozdan z obchodów, akademii, kursów i innych mało interesujących wydarzeń życia żołnierskiego jest taka sama nudna piguła, jak ich czytanie. Najczęściej noszą one charakter kadzidła, gwoździ przypodobaniu się zwierzchnikom, lub innych wysoko postawionym osobistościom przez wymienianie ich tytułów z dopiskiem: "zaszczylił swą obecnością" itd' itd'. Ostatecznie odsłonięcie tablicy pamiątkowej z racji pobytu polskich żołnierzyków w jakimś tam Vinobianco jest miejscowym ewenementem, ale poza organizatorom takiej, czy innej imprezy, mało kogo to obchodzi. Właściwie mogłbym o podobnej tablicy również coś napisać, lecz głos rozsądku i wrodzona wesołość od tego mnie wstrzymuje, wole więc porzuciwszy normalny "szynel" sprawozdawczy napisać słów kilka o tym, co dzieje się, mniej więcej od pięciu miesięcy w małym miasteczku słonecznej Apulii. Tu bowiem rozpoczęły żywot Kursy Maturalne nr. 1, dla żołnierzy 2-go Korpusu.

Dzisiaj kursy te dobiegają do końca i za trzy tygodnie pokazana ilość kandydatów przystąpi do składania 'małej' i 'dużej' matury. Oczywiście, że przez skojarzenie, niejednemu z czytelników nasunie się termin "kriegsmatura", ale tego skwapliwie zapraszam, aby przyjechał i na własne oczy zobaczył, jak wygląda bakcyl wiedzy, a wówczas da wiare wielu rzeczom, które uchodzą zgola za niemożliwe. Np. niemożliwym wydaje się, aby w garnizonie liczącym kilkuset żołnierzy, po godzinie dziesiątej wieczór panował spokój wobec któregoś miauczenia kota na dachu brzmi jak ryk lwa. Niemożliwym wydaje się, aby można ślezc nad książką od godziny czwartej rano do pierwszej w nocy. Niemożliwym wydaje się, aby przyzwoity żołnierz zamiast kupować wino kupował

Bakcyl wiedzy

zeszyty, ołówki, cyrkle ect. ect...
A jednak tak jest.

Bakcyl wiedzy, który wsaczył się w krew kursantów napelnia rozczuleniem serca nauczycieli, nic tak bowiem duszę "belfra" nie rozaniała, jak pilność ucznia. Tutaj problem lenistwa nie istnieje, a wręcz przeciwnie po raz pierwszy chyba w dziejach polskiego szkolnictwa trzeba w niektórych wypadkach poskramić zbyt ni żypał do nauki, gdyż młodość ma to w sobie, że nie zna miary ni w złym ni w dobrym.

Małe włoskie miasteczko nigdy nie sniło nawet, że będzie siedzibą polskiego zakładu naukowego, że będzie stolica "Pospolitej Studenckiej", jak brzmi nieoficjalna nazwa kursów, nieoficjalna lecz nadzwyczaj trafna, gdyż obejmująco rzeczywiscie małe samodzielne państwo studentów, tknięte dyscyplina wojskowa tyle tylko ile mundur i czas wojenny wymaga. Na tle starych kościelnych murów i spopielałej, wypalonej nudy życia tubylców pełna werwy "Pospolita Studencka" wydaje się być przez szczepieniem na grunt włoski jakiegoś zmilitaryzowanego kolegium w Eton, czy może naszego Liceum Krzemienieckiego, choć żadne porównania nie są w stanie oddać rzeczywistości która trzeba naprawdę, zobaczyć.

Osrodkiem Pospolitej jest duży nowoczesny budynek miejscowej szkoły. Jak na przyzwoity zakład naukowy przystało, prócz sal szkolnych stworzono w nim pracownię fizyczną i chemiczną, mozołnie i dużym wysiłkiem skompletowaną; w niej katem dla braku pomieszczenia, znajdują przytulne pomoce naukowe do biologii i geografii. Osobno mieści się biblioteka licząca kilka tysięcy (sic!) tomów, oraz sala kultury klasycznej. Lojalnie trzeba przyznać w tym miejscu, że odpowiedzialne za oświatę urzędy wojskowe w Dct-

wie Korpusu i Dctwie Bazy nie oszczędziły pieniędzy i troski dla zaopatrzenia Zakładu we wszystkie co było możliwe. Wiele rzeczy zdobyło się własnym przemysłem i dziwić się można "belfrom" prof. Rz. i prof. B. że na stare lata chcieli im się z rozmaitych akumulatorów, z porożbijanych "delco", dynamo i lichy wie jakich gruchotów preparować wymyślne przyrządy do demonstrowania ad oculos zawilich tajników fizyki, i chemii ale i w ich sercach, widac, ow bakcylus uczynił niemale spustoszenie. Dzisiaj zarówno pracownia a i dobor pomocy naukowych daje rekojmie, że nauka odbywa się z wykorzystaniem wszystkich środków nowoczesnej pedagogiki. Opodal szkoły mieszczą się boiska do gimnastyki i gier, mało coprawda podobne do parku Jordana ale dostatecznie urządzone, aby wychowanie fizyczne nie było warszawskim stylem mówiac "picem na muchy".

Nauka odbywa się normalnym trybem szkolnym: sześć 45-minutowych godzin codziennie z dużą przerwą w posrodku, na której popularna ciocia Imcia sprzedaje kanapki, ciastka i herbatę. Zakres nauczania obejmuje czwartą klasę gimnazjum i drugą liceum, w/g przedwojennego programu Min. WR i OP. Rzecz jasna, że program ten ze względu na czas i warunki ulega pewnym obcięciom, jednak dla większości przedmiotów utrzymany jest na właściwym poziomie. Popołudniu poza gimnastyką i językiem nadobowiazkowym nie ma żadnych zajęć, a początkowo określone godziny nauki własnej nie wytrzymały próby życia gdyż niespokojny bakcyl wiedzy zwiększył je czterokrotnie. Sale szkolne zaopatrzone w silne żarówki są do dyspozycji młodzieży bez ograniczenia i szerokie smugi światła, nieraz grubo po północy, bijące w granatowa ciszę miasteczka świadczą o mozołnej i żmudnej pracy.

(c. d. nast.)

Kronika tygodniowa

Epokowy wynalazek bomby atomowej zaciazył nad powojennym światem w formie pytania, czy przyniesie ona ludzkości dobrodziejstwo w postaci energii atomowej, czy też zagładę przez swą niszczycielską siłę.

Tydzien ubiegły minal pod znakiem pobytu brytyjskiego premiera Attlee w Waszyngtonie.

Opinia publiczna świata z dużym zadowoleniem przyjęła wynik rozmów prezydenta Trumana, premiera Attlee i premiera kanadyjskiego Mackenzie Kinga, których komunikat oficjalny podany przez rozgłosnie radia w nocy z czwartku na piątek o wyniku tych rozmów, przyniósł pewne wyjaśnienia co do sytuacji międzynarodowej. Wizyta premiera Attlee w Waszyngtonie miała przede wszystkim na celu uzgodnienie polityki atomowej przez mocarstwa posiadające tajemnice jej produkcji. Głównym zagadnieniem rozmów waszyngtonskich było wykorzystanie tego wynalazku nie jako siły niszczącej, ale jako energii, z której korzystać będą wszystkie narody wielkie i małe.

Już dziś widzimy, że wynalazek bomby atomowej spowodował przewrót nie tylko w układzie stosunków międzyaliantów, ale w każdej dziedzinie życia międzynarodowego. Niewątpliwie deklaracja premiera Attlee, prezydenta Trumana i premiera Mackenzie Kinga będzie miała daleko idące następstwa, a przede wszystkim odsłania plany Stanów Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii, co do linii politycznej tych mocarstw w stosunkach międzynarodowych.

Od chwili zakończenia wojny w Europie minęło niespełna sześć miesięcy, i przed Zwycięzcami stanęły niespodziewanie, zdawać by się mogło nie do zwalczania przeszkody. Kapitulacja Niemiec zaskoczyła Sprzymierzonych, podobnie jak to było w roku 1918-tym. Wówczas główni przywódcy państw koalicyjnych, Lloyd George, prezydent Wilson i Clemenceau, przystępując do przygotowania traktatu pokojowego, nie odnosili się do

siebie ze wzajemną ufnoscia. Zaufania tego niema i w obecnej dobie okresu powojennej Europy i Dalekiego Wschodu. Ciągłe zaskoczenia ze strony Rosji Sowieckiej, jej wygorowane pretensje i tendencje wyciągnięcia wyłącznych korzyści ze zwycięstwa nad Niemcami, stworzyły niezwykle trudną sytuację. Próby osiągnięcia wspólnego języka pomiędzy Wielkimi Mocarstwami zawiodły zupełnie.

Gdyby świat miał ulec i pozostać biernym wobec sytuacji wytworzonej na wschodzie Europy, byłoby to zniweczeniem wszystkich celów i ideałów, w imię których Narody Zachodnie przystąpiły do wojny z Niemcami i ich satelitami. Opanowanie wytworzonego chaosu leży przed Organizacją Narodów Zjednoczonych, która w teorii już żyje. To też wynalazek bomby atomowej w reku tej organizacji, co zostało podczas rozmów waszyngtonskich zdecydowanym, daje gwarancje, iż będzie ona istotnie potęgą rozporządzającą możliwościami, jakich nie posiadała Liga Narodów.

Biorąc głos Stanów Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii za decydujący w łonie Organizacji Narodów Zjednoczonych, można mieć nadzieje pokojowego rozwiązania wszystkich problemów międzynarodowych. Rosja będzie musiała zrezygnować ze swych tak rażących w tej chwili tendencji na rzecz ogólnie przyjętych zasad prawdziwej wolności i demokracji, w myśl których ma powstać przysły świat powojenny. Tylko w oparciu o potężną Organizację Narodów Zjednoczonych można myśleć o odbudowie Europy przy pomocy U.N.R.R.-y, która zrujnowanym krajom pomoże w odbudowie ich życia gospodarczego. Dopiero wówczas znajdzie szerokie zastosowanie wynalazek energii atomowej, która zastąpi węgiel, naftę i da nieograniczone możliwości w rozwoju pokojowego przemysłu światowego.

Korzystając ze swego pobytu

w Stanach p. Attlee wygłosił przemówienie do Kongresu Amerykańskiego, które, jak słusznie oświadczył korespondent dyplomatyczny czołowego organu Labour Party, było jedną z najwspanialszych mów naszej epoki i stanowi dokument historycznej wagi. Pan Attlee przemawiał w imieniu Wielkiej Brytanii. Narod brytyjski, oświadczył, wierzy niezłomnie, że podstawa pokoju może być tylko dobrobyt na całym świecie i dobrosąsiedzkie stosunki między narodami. Jednocześnie, jakże odległa jest ta chwila kiedy dobrobyt zapanuje na świecie. Europa i kraje dotknięte pozogą wojenną muszą zaczynać od początku.

Trudno mówić o odbudowie życia gospodarczego kraju, którego mieszkańcy pozbawieni są nawet dachu nad głową. Stopa życiowa całego świata uległa obniżeniu w niektórych krajach trudno mówić nawet o jakiegokolwiek stopie. Jedynie współpraca małych i wielkich może przyczynić się do polepszenia bytu tysięcy bezdomnych i głodnych.

Pan Attlee oświadczył, że w dzisiejszych czasach nie ma mowy o jakiegokolwiek konkurencji przemysłowej—jest brak wszystkiego i jest dość rynków zbytu.

W mowie swej p. Attlee jasno podkreślił, że zwycięstwo jest wspólnym dziełem wszystkich Narodów Zjednoczonych. Wypowiedzenie to jest jawnym przeciwieństwem twierdzenia sowieckiego, które stara się wykazać światu, że zwycięstwo jest jedynie zasługą narodu sowieckiego, a narodom "wyzwolonym" propaganda moskiewska stara się wmówić, że Armia Czerwona uratowała je przed bombą atomową. Stosunki między Stanami Zjednoczonymi a Wielką Brytanią uległy zda się zupełnej poprawie. Trwające od chwili zakończenia umowy "Lend and Lease" rozmowy finansowe, dobiegają końca i jak wynika z ogłoszonych dość lakonicznych spr-

(c.d. na str. 8.-ej)

PRZEGLĄD PRASY

Na lamach prasy angielskiej w Nairobi ukazują się artykuły, a właściwie otwarte listy "do redakcji", na różne niejednokrotnie ciekawe tematy. Przez pewien czas prowadzono bardzo ożywioną polemikę na temat stosunków polsko-rosyjskich. Obecnie, po dłuższej przerwie, kwestia rosyjska zaczęła najwidoczniej interesować czytelników prasy kenijskiej. Ukazało się znowu szereg listów, świadczących o nastrojach i poglądach autorów. Poniżej zamieszczamy w tłumaczeniu dwa charakterystyczne listy, które ukazały się w tygodniku "Sunday Post" w październiku r. b.:

"Z przykrością stwierdziłem, pisze autor pierwszego listu, że "Sunday Post", przyłączył się do kampanii prasowej szkalującej Rosję Sowiecką. Jeszcze nie ucichły odgłosy minionych walk, a już ci osobnicy, którzy przez przeszło 20 lat podsycali nienawiść do Związku Sowieckiego, co było bezpośrednim powodem drugiej wojny światowej, wyleźli ze swych mysich dziur, aby przygotować teren do nowej, trzeciej zawieruchy światowej. Ponieważ wszystkie kłamstwa, którymi posługiwali się w ciągu lat poprzednich zostały zdemaskowane, obecnie rozszerzają mit o rzekomym imperializmie sowieckim i polityce siły.

Naród brytyjski z dumą stwierdza, że zna zawsze poglądy swych partnerów, czy też przeciwników, należało by zaznajomić opinię publiczną z sowieckim punktem widzenia o ile chodzi o nieudaną konferencję londyńską. W tym celu przesyłam wycinki z prasy sowieckiej (niestety nie podając & odel, przyp. red):

"Współpraca nie może być jednostronna. Zadania Wielkiej

Brytanii i Stanów Zjednoczonych aby rząd sowiecki wyrażał zgodę na wszystkie ich postulaty, wydaje się co najmniej absurdalne - była by to kapitulacja, a nie kolaboracja. Jest rzeczą zupełnie zrozumiałą, że postępowanie nasze w Grecji i na Pacyfiku, oraz odmowa ujawnienia tajemnicy produkcji bomby atomowej, może wywołać zrozumiałą podejrzliwość ze strony Rosji. O ile chodzi o współpracę i my nie jesteśmy bez winy. "Podpisano list pseudonimem "Fair-play".

W następnym tygodniu ukazał się w Sunday Post list podpisany pseudonimem "Fair-play" also "jako odpowiedź na wyżej cytowany." List pana "Fair-play" który ukazał się w ubiegłym tygodniu na lamach Panskiego poczytnego pisma, doskonale nadawałby się do jakiegos humorystycznego piśmka. Wielcy Alianci w czasie wojny okazali maksimum dobrej woli, aby utrzymać dobre stosunki i współpracę z Rosją. Z chwilą zakończenia wojny w Europie, nastroje rosyjskie ulegały takim dziwnym przemianom, że raz można by Rosję porównać do rozpieszczonego bachora, innym razem - prosto do gangstera. Z nienasyconą zachłannością, Stalin wysuwa coraz to nowe zadania i warunki. Fiasco konferencji w San Francisco było tylko jego winą, również na skutek stałej zmiany jego poglądów i postulatów obrady Rady Ministrów w Londynie, zostały przerwane.

Stalinowi się wydaje, że po zniszczeniu potęgi hitlerowskiej, a stało się to dzięki amerykańsko brytyjskiemu wysiłkowi, może on sobie brać i rabować co mu się tylko podoba. A przecież, gdy trwały działania wojenne, gdy losy zwycięstwa były jeszcze niepewne, Stalin zapewniał Sprzymie-

rzonych że nie pragnie żadnych korzyści terytorialnych. A jednak...

Pan Fair-play oburza się na zarzut czyniony Rosji, że prowadzi politykę imperialistyczną twierdząc, że jest to tylko mit. Niestety mit ten możemy poprzeć niczym niezaprzeczalnymi faktami. Wystarczy spojrzeć co się dzieje w Krajach Bałtyckich, Finlandii, Polsce, Jugosławii, Czechosłowacji w państwach, które w chwili wybuchu wojny w roku 1939 były niepodległe i suwerenne. A teraz są to w rzeczywistości tylko republiki sowieckie, do których niedługo przyłączy się także Bułgaria, Rumunia, Węgry i Austria. Dodac do tego wszystkie większe części Niemiec, która Rosja wyszantażowała w Poczdamie i mamy - najlepszy przykład polityki imperialistycznej w 20-tym stuleciu.

Niech sobie pan "Fair-play" przypomni stare madre przysłowie: "Nie rob drugiemu, co tobie niemilo." Gdyby Stalin okazał się mniej zachłanny, agresywny i egoistyczny, nastawiony, jakże łatwo wydalaby mu się wówczas współpraca z Aliantami.

W "Życiu Warszawy" czytamy: "W wyniku niskich cen, niewystarczających, lub też nieistniejących racji żywnościowych i braku odpowiedniej opieki ze strony kompetentnych czynników, coraz więcej zawodowych nauczycieli w Polsce szuka bardziej lukratywnych posad. Mimo, że seminaria nauczycielskie świecą pustkami, Związek Nauczycielstwa Polskiego stanowczo wyraził swój sprzeciw w związku z projektowanym wprowadzeniem opłat czesnego przez rodziców. Jednakże pisze dalej "Życie" sytuacja nauczycielstwa niczym się nie różni od sytuacji innych urzędników państwowych. Rząd niewątpliwie pragnąłby pomóc nauczycielstwu, ale nastąpić to może jedynie wraz z poprawą ogólną sytuacji gospodarczej i wzrostem produkcji. Podwyżka płac doprowadziłaby jedynie do inflacji

Nauczycielstwu niewątpliwie należało się lepsze warunki, ale może to nastąpić stopniowo. Trudno w obecnej chwili przewidywać, kiedy ta poprawa może nastąpić.

WIESCI Z KRAJU

Radio Warszawa podało wiadomość, że na mocy nowego dekretu, wszyscy rolnicy, którzy do dnia 15 października dostarczyli ponad 40% przewidzianej kwoty, otrzymali specjalne karty tak zwane "A", na podstawie których mogą kupować zapalki i niektóre wyroby przemysłowe. Ci rolnicy, którzy do dnia 1 lutego 1946 r. dostarczą całą wyznaczoną im kwotę, otrzymają specjalne premie w postaci cukrow, papierosów, mydła, nafty, tkanin i tp.

W "Zyciu Warszawy", ukazał się artykuł p. t. "Polska Partia Ludowa i Polska Demokracja" w którym m. inn. czytamy: "Przyszłe wypadki polityczne i współpraca koalicyjnej demokratycznej, o ile chodzi o wielkie zadania jakie leżą przed Polską, pozwoli osadzić zarzuty czynione Polskiemu Stronnictwu Ludowemu. Głoszone przez partię hasła najlepiej potwierdza jej czyny. Wszelkie nieporozumienia i brak zaufania znikną, o ile Polska Partia Ludowa będzie czynnie popierała dążenia rządu na równi z innymi stronnictwami, o ile będzie walczyła z faszyzmem i faszystami, tak jak to czynia inne polskie stronnictwa jak n. p. P.P.R. czy PPS i Partia Ludowa. Polska Partia Ludowa, musi także jasno dowiedzieć, czy w rzeczywistości pragnie połączenia się wszystkich klas

pracujących, czy też wszystkie jej zapewnienia są tylko zwykłym trikiem propagandowym.

Agencja "Polpress" donosi, że profesor Lange, nowomianowany ambasador rządu warszawskiego w Waszyngtonie, opuścił Warszawę w dniu 7 listopada b. r. udając się do Stanów Zjednoczonych.

Przebywający w Polsce przedstawiciele Szwedzkiego Czerwonego Krzyża stwierdzają stale rosnącą w Polsce liczbę zachorowań na gruźlicę. Statystyka wykazuje 30% zachorowań wśród polskich studentów, zaś w Bydgoszczy stwierdzono 10% gruźlików wśród robotników.

Polska Agencja Telegraficzna donosi: Korespondent szwedzkiego komunistycznego dziennika "Ny Dag" Sixten Regeby, który przebywa obecnie w Polsce, ogłasza rozmowę z Osipem Dłuskim, redaktorem "Głosu Ludu", pisma codziennego wychodzącego w Warszawie (organ P.P.R.).

Dłuski stwierdza, że w Polsce wychodzi obecnie 10 pism komunistycznych. Oto one:

"Głos Ludu"-główny organ P.P.R. /komunistów/ wychodzący w Warszawie. "Trybuna Wolności"-wychodząca w Warszawie. "Trybuna Robotnicza"/Katowice/. "Trybuna Pomorska"/Bydgoszcz/. "Trybuna Dolno-Sląska"/Wrocław/. "Wola Ludu"/Poznań/. "Sztandar Ludu" (Lublin/. "Jedność"/Płock/. "Świt"/Radom/. "Głos Robotniczy"/Łódź/.

Warszawa podała w audycji z dnia 8 listopada, że spośród osób, które zgłosiły się do władz polskich na Śląsku o przywrócenie obywatelstwa polskiego, odrzucono 291 podan. Zdyskwalifikowanych zabrano bezpośrednio z sali sądowej do specjalnych obozów pracy.

Z Warszawy donoszą, że w dniu 18 października b. r. przewieziono z powrotem do Stolicy serce Fryderyka Chopina i umieszczono na dawnym miejscu, w jednej z kolumn w Kościele Świętego Krzyża na Krakowskim Przedmieściu.

Radio warszawskie podało, że wkrótce zostanie wydany dekret, stanowiący o własności i o użytkowaniu gruntów położonych na terenie m. Warszawy. Na mocy tego dekretu wszystkie grunta tak zabudowane, jak i niezabudowane, znajdujące się w granicach Warszawy, przechodzą na własność miasta. Stosuje się to nie tylko do gruntów prywatnych, lecz także do państwowych oraz należących do różnych instytucji.

Dotychczasowi właściciele mają prawo użytkowania gruntu na prawie zabudowy, lub wieczystej dzierżawy za symboliczną opłatą.

Zadne odszkodowania za grunta nie będą wypłacane.

Dekret nie narusza praw własności budynków.

W jednej z ostatnich audycji w języku rosyjskim, radio Warszawa podało sprawozdanie z pierwszego zjazdu Towarzystwa Polsko-Sowieckiego, który odbył się w Warszawie w końcu października. Towarzystwo mieści się w jednym z nielicznych ocalałych gmachów przy ulicy Stalina Nr. 23 to jest w Alejach Ujazdowskich, w Warszawie. Jak wynika ze sprawozdania cele i dążenia tego towarzystwa są rzeczywiście "doniosłej wagi". Zamierza ono przede wszystkim organizować wycieczki krajoznawcze do Rosji, zamierza ułatwić stosunki kulturalne z Rosją przez wymianę bezpośredniej korespondencji pomiędzy uczonymi i pisarzami obu krajów; organizować kursa języka rosyjskiego dla dorosłych, gdyż dla młodzieży nauka tego języka już obowiązkowa w szkołach....

W KILKU WIERSZACH

Przed dwoma tygodniami ustalono nowy rekord szybkości. Samolot typu "Mosquito" o napędzie "strumieniowym" [jet propelled) osiągnął szybkość 606 mil na godzinę. Oznacza to, że za kilka lat podróż z Londynu do Nowego Yorku trwać będzie około 3 godzin.

Władze brytyjskie w Niemczech znalazły plany nowej bomby latającej o dalekim zasięgu, która mogłaby przelecieć Ocean Atlantycki w ciągu 1 godziny.

Zagadkowe zniknięcie Hitlera, dotychczas nie zostało wyjaśnione. Do istniejących dotychczas pogłosek jako by miał on popełnić samobójstwo, czy też zbiec do Japonii, względnie do Ameryki Pol. przybyła jeszcze jedna. Mianowicie, dowódca partyzantów hiszpańskich, którzy walczyli we Francji u boku t. zw. "Maquis," general Fernandes twierdzi, że Hitler wraz z 40 tysiącami żołnierzy niemieckich przedostał się do Hiszpanii i wstąpił do hiszpańskiej Legii Cudzoziemskiej.

W ubiegłym tygodniu powstała nowa organizacja międzynarodowa, której oficjalny tytuł brzmi "UNESCO - United Nations Educational, Scientific and Cultural Organisation". - Międzynarodowa Organizacja dla Spraw Wychowania Nauki i Kultury. W obradach komisji przygotowawczej UNESCO, brali udział przedstawiciele 43 państw z wyjątkiem Związku Sowieckiego, który oficjalnie oświadczył, że uważa utworzenie tego rodzaju instytucji za całkowicie niepotrzebną.

11 listopada odbyły się w Jugosławii "wolne, nieskrepowane, demokratyczne" i.t.d. wybory, które rzecz zupełnie zrozumiała,

przyniosło zwycięstwo Tito. Kandydował on w kilku miejscowościach i przeszedł otrzymując 100 procent głosów.

Opozycja, na czele której, stoi Dr. Suboszcic, b. premier rządu królewskiego a do niedawna minister spraw zagranicznych w rządzie Tito, zrezygnowała z wzięcia udziału w wyborach, Można śmiało twierdzić, że nowe jugosłowiańskie zgromadzenie narodowe ma charakter raczej jednopartyjny.

Zamieszki w Chinach, które początkowo miały charakter lokalny, przeistoczyły się w wojnę domową. Dowódca wojsk amerykańskich w Chinach w komunikacie oficjalnym stwierdził, że wszelkie zajścia pomiędzy wojskami amerykańskimi a komunistami chińskimi, były wynikiem nieustających prowokacji ze strony tych ostatnich.

Nowa francuska Konstytuanta jednogłośnie uchwaliła powierzenie

utworzenia nowego rządu generałowi Charles de Gaulle.

Brytyjski podsekretarz stanu dla spraw zagranicznych, p. Harold Mc Niel udal się w ubiegłym tygodniu do Grecji, gdzie był gościem reagenta Arcybiskupa Damaschinos.

Z Rzymu donoszą, że sytuacja wewnętrzna we Włoszech zaostrza się i ostatnio grozi rozbięciem rządu i koalicji. Liberalowie nie zgodzili się na ustawę w sprawie czystki elementów faszystowskich, twierdząc, że w rzeczywistości taka ustawa zagraża klasom posiadającym bez względu na ich stosunek do faszyzmu. W razie wydania takiej ustawy, liberalowie grożą ustąpieniem z gabinetu. Opozycja prawicowa kieruje obecnie b. premier Francesco Nitti, który powrócił do Włoch po 20-letnim pobycie na emigracji. Nitti tworzy obecnie własną partię, ale cała prawica widzi w nim przewodcę, który potrafi obalić obecny rząd i rozbić koalicję.

KRONIKA TYGODNIOWA

(Dokroczenie ze str. 5 - ej)

wozdan zostaną pomysłnie załatwione. Trudno powiedzieć podobnie o stosunkach z Rosją Sowiecką. Każdy niemal tydzień przynosi wiadomości o nowych przeszkodach uniemożliwiających współpracę. W ubiegłym tygodniu, sekretarz Byrnes oficjalnie oświadczył, że Rosja obecnie nie zgadza się na utworzenie komisji doradczej dla spraw Dalekiego Wschodu, zadając utworzenia odpowiednika komisji kontrolnej w Berlinie. Oznacza to, że Rosja prostożada podziału Japonii na strefy wpływów, czy też strefy okupacyjne by osłabić w ten sposób pozycję generała Mac Arthura, którego stanowisko w Japonii jest odpowiednikiem stanowisk, zajmowanych przez Rosjan w Bułgarii, na Węgrzech czy też Rumunii.

Jednakże, jak wynika z oświadczenia p. Byrnesa opinia Rosji mało

wpłyne na losy komisji, ale niewątpliwie wpływa na sytuację na Dalekim Wschodzie, gdzie trudno powiedzieć, że wojna już się całkowicie zakończyła.

W zakończeniu naszej kroniki tygodniowej należy wspomnieć że w Indochinach francuskich, trwają regularne walki pomiędzy wojskami francuskimi i brytyjskimi a powstańcami wspomnianymi rzekomo przez Chinczyków. Indie Holenderskie zadają niepodległości i są widowiskiem krwawych zamieszek. W Bułgarii i innych uwolnionych krajach Dalekiego Wschodu od czasu do czasu, niestety dość często dochodzi do starć pomiędzy wojskami a partyzantami i maruderami japońskimi; wojna domowa w Chinach rozgorzała na dobre. W Palestynie naprzemianowa sytuacja zaogniła się z godziny na godzinę. Doszło w Tel. Aviv do starć z wojskami - sa zabici i ranni. (ski).

List do Redakcji "GLOSU POLSKIEGO"

Jestem wysłany z D-ctwa naszej Armii na teren Af. Wschodniej w celu zapoznania się z warunkami bytowania tej części naszego społeczeństwa, która znalazła tu chwilowe schronienie. Na terenie szeregu osiedli spotkałem się z dziwnym, i bardzo przykrym zjawiskiem. Jako żołnierz, jako stary działacz społeczny, a przede wszystkim jako człowiek absolutnie niezainteresowany miejscowymi "kwasami"

i "ważnymi zatargami"....osobistymi - pragne poruszyć tę sprawę w formie listu otwartego na łamach pisma Sz. Panów. Jestem głęboko przekonany, więcej! mam zupełną pewność, że opinia moja w tej sprawie byłaby podzielona przez każdego naszego żołnierza, któryby z podobnym zjawiskiem w obecnych czasach się spotkał.

Mam nadzieję, że Sz. Redakcja nie odmówi mojej prośbie i umies-

ci niżej podany "List Otwarty" na łamach "Głosu Polskiego" - organu służącego Sprawie Polskiej i sprawie tutejszego Społeczeństwa.

Proszę przyjąć wyrazy prawdziwego szacunku i najserdeczniejsze życzenia pięknego rozwoju tak dobrze zapowiadającego się pisma.

/-/ inż Wiktor Ostrowski
porucznik.

LIST OTWARTY DO PANI "KLEMENTYNY Z NIE-TANSKICH".

Niestety nie mogę zacząć listu grzecznościową formułką: "Szczona Pani". Nie chcę rozwiązywać "zagadki": czy Pani jest "panią", czy też "panem", a używany przez Panią pseudonim jest po prostu anonimem i jako taki - szacunku nie wzbudza.

W niektórych osiedlach pokazywano mnie "komunikaty" /???/ pisane wierszem a podpisane tajemniczym pseudonimem "Klementyna". Czy Pani wie co znaczy wyraz - komunikat? My żołnierze, mieliśmy komunikaty na polu walki o przebiegu działań. Teraz mamy o - sytuacji politycznej. Zawsze z niecierpliwością czekaliśmy na nie i wierzyli ich treści, bo - zawsze wiedzieli KTO je wydaje. Dostawaliśmy również /rozmaitymi drogami/ "komunikaty" anonimowe, podpisane przez "Wandę". Wiedzieliśmy, że pochodzą od wrogich naszej Sprawy czynników i te "komunikaty" szły do kosza. Sama "Wanda" mieliśmy ostatecznie przyjemność dostać w swoje ręce - ona z tego powodu przyjemności zapewne nie miała.

Otoż "komunikaty" Pani nie są wcale komunikatami. Są po prostu paszkwilami. W dodatku anonimowymi. Jeżeli Pani nie rozumie znaczenia słowa - paszkwil - radzę zwrócić się do człowieka inteligentnego a zapewne wytłumaczy Pani obrzydliwość tego wyrazu.

Nie znam osób, które Pani swoimi wierszami atakuje/wmniemaniu Pani jest to zapewne: dowcipne pietnowanie?!?!?. I mało mnie to obchodzi tak jak i ogromna większość mieszkańców osiedli. Odnosi się wrażenie, że jest to załatwianie osobistych porachunków....droga anonimów.

Anonimy zawsze były, są i będą obce psychice i usposobieniu Polaka. Są objawem braku cywilnej odwagi i tchorzostwa. Wyciąganie osobistych i drobiazgowych spraw na forum publiczne jest niesmaczne i obrzydliwe. Poruszanie drogą anonimów spraw społecznych, jest niewłaściwe. Sprawy społeczne jak zresztą sama nazwa wskazuje, są sprawami ogółu i MUSZA BYĆ PORUSZANE NA DRODZE JAWNEJ, PUBLICZNIE. Tego wymagają elementarne zasady demokracji, o której ideały walczyliśmy i walczymy.

W odpowiedzi na "komunikaty" Pani widziałem /również "wierszem" pisane/ odpowiedzi. I, niestety, również...anonimowe. Jest to objawem niezdrowych stosunków i wyzywania się w powodzi plotek

Jeżeli napisać osobiste Pani budzą uczucie niesmaku-to znacznie poważniej przedstawia się sprawa gdy Pani anonimowo zaczyna atakować nasze czynniki urzędowe. Musi Pani, jako Polka czy też Polak wiedzieć że nasze władze konsularne, Konsulat R.P.,

czy jest w obecnej sytuacji uznawany przez naszych sojuszników czy też nie, dla nas zawsze jest KONSULATEM RZECZPOSPOLITEJ i jako taki reprezentuje Rząd R. P.

Jeżeli korzystając z wyjątkowej ciężkiej sytuacji w jakiej znajduje się obecnie nasz Rząd, Pani swoimi anonimami stara się podważyć prestiż jego placówek na tutejszym terenie-popelnia Pani czyn więcej niż karygodny i nieliczący ze stanowiskiem obywatela polskiego. Nie mogą go wytłumaczyć ani osobiste urazy, ani chęć krytyki Droga RZECZOWYCH uwag i ŚLUSZNYCH zażaleń obywatela-do jego Rządu chyba jest znana Pani.

Wszystkie natomiast sprawy społeczne właściwiej, i znacznie prościej, poruszać jest na łamach miejscowego polskiego pisma. Jestem głęboko przekonany, że każdy poważny i rzeczowy artykuł na ten temat będzie przez Redakcję umieszczony. Tylko nie anonimowy, proszę Pani,

Wszystkie swoje "komunikaty" kończy Pani przypiskiem: "zawsze gotowa do usług..."

Otoż proszę Pani o taką usługę /i zdanie moje bynajmniej nie jest odosobnione!/: jeżeli już Pani tak koniecznie musi się wyżyć w pisaniu tych wierszy-no to trudno, ale przed wysłaniem ich niech Pani nie zapomni je...spalic. Dla dobra Sprawy Polskiej.

(-) Inż Ostrowski Wiktor por.

Z OSIEDLI

Z DZIAŁALNOŚCI Y. M. C. A.

TANGANYIKA

Osiedle Tengeru

Czynne 4 świetlice, świetlica główna, świetlica Sierocinca, świetlica przy Szkole Zawodowej Zenkiej i Świetlica przy Szkole Rolniczej.

Orkiestra Y.M.C.A. urządza popularne Koncerty. Kolo sportowe przejawia ozywiona dzialalnosc.

Osiedle Ifunda

Świetlica cieszy sie duza frekwencja. Kolo amatorskie daje czesto przedstawienia. Prowadzony jest kurs robotek i gospodarstwa domowego. Kurs dostarcza rozmaite potrawy do bufetu świetlicowego.

Osiedle Kidugala

Frekwencja w świetlicy duza; organizowane sa czesto odczyty. Prowadzony jest kurs języka angielskiego. Kolko modelarskie cieszy sie powodzeniem. W świetlicy murzynskiej zorganizowano szkolke; prowadzone sa dla kobiet murzynskich robotki reczne.

Osiedle Kondoa

Czynny jest Klub sportowy, frekwencja w świetlicy znaczna.

POLNOČNA RODEZJA

Osiedle Lusaka

Świetlica posiada budynek własny i cieszy sie duza frekwencja. Każdego wtorku odbywaja sie seanse kinowe; we czwartki lokalne audycje przez megafon; w piatki koncerty; w niedziele zabawy towarzyskie.

Istnieje Sekcja rowerowa. Prowadzony jest jednoroczny kurs hadlowy, kurs szycia i kurs pisania na maszynie.

Livingstone

Świetlica b. zolnierzy Brygady Karpackiej cieszy sie b. duzym powodzeniem. Organizowane sa czesto odczyty.

POLUDNIOWA RODEZJA

Diggelfold-Osiedle Szkolne

Czynna Świetlica, oraz sklepik szkolny. Prowadzone sa kursy introligatorskie, szycia i kroju, robot recznych i pisania na maszynie.

Osiedle Marandellas

Frekwencja w świetlicy b. duza, czeste odczyty i pogadanki. Co drugi dzien wydawana jest "Gazeta

Scienna". Zespol teatralny wykazuje duzo inicjatywy.

Kursy pisania na maszynie uzupelniane wykladami z zakresu biurowosci i administracji, ponadto kursy bielizniarski i robot recznych, oraz języka angielskiego.

Osiedle Rusape

Świetlica jest licznie odwiedzana. Zorganizowano podawanie do wiadomosci tłumaczen z prasy brytyjskiej. Klub sportowy i sekcja rowerowa urządza czeste wycieczki. Wydano na powielaczu skrypty o hodowli.

UGANDA

Osiedle Koja

Istnieja dwie świetlice, główna i mlodzielow. Codziennie wydawane sa "dodatki radiowe". Czynne jest Kolo literackie i samokształceniowe, oraz kaci listowy. Organizowane sa koncerty i odczyty.

Z zakresu wychowania fizycznego prowadzone jest Kolo Sportowe, Klub tenisowy, kregielnia i lucznictwo.

Prowadzone sa kursy gry na fortepianie i robotek recznych.

Osiedle Masindi

W świetlicy t. zw. "trzciniowej" frekwencja b. duza. Ponadto istnieja świetlica dla Sierocinca i druga mlodzielow. Budowa centralnej świetlicy na ukonczeniu.

Prowadzone jest kolko samokształceniowe.

KENYA

Osiedle Makindu

Świetlica cieszy sie duza frekwencja. Czynna jest szkolka w zakresie szkoły powszechnej.

Poludniowa Afryka

Cape Town

Świetlica miesci sie w wynajętym lokalu. Skupia ona studentow polskich studiujacych w Cape Town. Dzialalnosc sportowa ozywiona, istnieje druzyna pilki noznej.

Oudtshoorn

Istnieja dwie świetlice. Czynne jest kolo szachistow i kaci listowy. Raz w tygodniu odbywa sie wyswietlanie filmow. Prowadzone sa kursy: skorniczy i haftu.

Z NAIROBI

W niedziele, dnia 11 listopada b.r. w godzinach przedpoludniowych odbyła sie w Nairobi brytyjska uroczystosc "Dnia Pamieci" dla uczczenia poległych w walkach w latach 1914-1918.

Przed Pomnikiem poległych na Delamere Avenue, ustawily sie szpalery wojsk wszystkich broni. Na placu przed Pomnikiem zajeli miejsce przedstawiciele wladz kenijskich, - cywilnych i wojskowych, konsulowie obcych panstw, duchowienstwo i delegacje roznnych organizacyj.

Przebywajacego w Londynie J. E. Gubernatora Kenyi reprezentowal Chief Secretary p. Rennie, O godzinie 11 p. p. wystzal armatni oznajmil dwuminutowa cisze, poczem piesn "O God, our help in ages past" (O Boze, ktorys nas w minionych latach wspomagal) odspiewaly tlumy publicznosci. Po uroczystym nabozenstwie ku czci poległych przystapiono do skladania wiencow u stop Pomnika. W imieniu polskich uchodzcow w Afryce Brytyjskiej, zlozyl wieniec z bialo-czerwonych makow Główny Polski Doradca, p. Kazimierz Chodzinkiewicz.

Urząd Głównego Polskiego Doradcy w Nairobi zawiadamia, ze konto Delegratury M.P. i O.S. w Barclay's Banku zostalo zamkniete i nie nalezy wiecej zadnych kwot przekazywac na powyzsze konto.

Wszelkie kwoty należne z tytułu likwidacji, nalezy odtad przekazywac na nowe konto, w Barclay's Bank Nairobi, ktore brzmi: "Chief Polish Adviser to EAST AFRICA REFUGEE ADMINISTRATION."

Prosimy o przekazywanie wplat na "Polski Fundusz Prasowy" wylacznie na Barclays Bank Nairobi "Polish Press Fund".

Teatr Sierocinca w Tengeru.

Scena z "Nocy Swietojanskiej"—
w opr. i reżyserii p. E. Grosickiej.

KRONIKA HARCERSKA

Członkowie Harcerskiej Ekipy Instruktorskiej, phm. Zenobiusz Slowikowski i phm. Romuald Rzedzian, w miesiącach-wrzesniu i październiku, wizytowali osrodki harcerskie na terenie Poludniowej Rodezji.

W Diggelfold przeprowadzono wizytacje wszystkich druzyn hufca. Praca rozwija sie bardzo pomyslne. Na specjalna uwage zasluguja ksiegi i kroniki zawierajace piekne opisy i artystyczne rysunki.

W Marandellas zorganizowano 7-mio dniowy kurs harcowa dla zastepowych i wodzow zuchowych. Uczestniczylo w nim 29 harcerek i harcerzy. Program kursu obejmowal teorie z zakresu prowadzenia zastepow i gromad zuchowych, oraz zajecia praktyczne na poziomie wywiadowcy (pionierki). Po kursie zostala przeprowadzona 4-ro godzinna konferencja wyszkoleniowa z kandydatami na druzynowych. Omawiane byly tematy metodyczne, programowe i administracyjne.

Dnia 6. X. odbylo sie w Marandellas pokazowe ognisko harcerskie dla zaproszonych goosci angielskich i dla ludnosci tamtejszego osiedla. Na program ogniska zlozyly sie - gaweda, tance, spiewy i deklamacje. Calosc wywarla bardzo mile wrazenie.

W miesiacu październiku odbylo sie w Rusape ognisko harcerskie. 25 harcerek i harcerzy zlozylo przyrzeczenie.

W Rusape odbyl sie 6-cio dniowy kurs harcowa dla zastepowych i wodzow zuchowych. Uczestnikow 27.

Zorganizowano nauke strzelania z lukow; mlodziem entuzjastycznie przyjela ten nowy dla niej sport.

Dnia 28 X. b. r. w Osiedlu Lusaka odbylo sie otwarcie swietnicy harcerskiej obu hufcow. Otwarcia dokonal p. Konsul R.P. de Rosset w obecnosci licznie zebranych goosci, sympatykow harcerstwa i mlodziem. Na program zlozylo sie przemowienie Komendanta Choragwi Harcerskiej hm. Korabiewiczza, oraz program wokalny rozglosni harcerskiej.

Zalozona przez phm. Romualda Rzedziana komorka fotograficzna w Osiedlu Lusaka, "Foto-harc" rozwija bardzo ozywiona dzialalnosc.

W Abercorn na specjalne wyroznienie zasluguje praca fotograficzna dzialacza harcerskiego Ks. A. Wierzbinskiego. Dzieki sprzedazy zdjec Ks. Wierzbinskiego sfinansowano oboz wakacyjny dla harcerzy.

W konkursie "Zbiorka odziezy dla Polakow znajdujacych sie na

RUBRYKA WPLAT na "POLSKI FUNDUSZ PRASOWY"

w Afryce

1/. p. K. Skorska	
Tengeru	Shs. 20. -
2/. Spoldzielnia	
Osiedla Koja	" 500. -
3/. W. Broekere	
Londiani	" 20. -

Odpowiedzi Redakcji:

P. A. Strojek - Koja

Dziekujemy za list. W poruszonych przez Pana sprawach "Glos Polski" nie moze kreowac sadow, a ponadto nie posiada w tym wzgledzie dostatecznych materialow. Trzeba cierpliwie czekac, az wszystkie sprawy beda mogly byc dostatecznie wyjasnione. Sad o tym moze w przyszlosci wydac tylko historia.

Dla nas Polakow, czy w Kraju, czy na obczyznie, jedna rzecz jest najwazniejsza, ze bez prawdziwej wolnosci panstwa i jego obywatela, bez rządu, ktoryby reprezentowal naprawde narod - niema Wolnej Polski.

P. W. Bachorzewski - Kondoa.

Potwierdzam odbior Shs. 2.-tytułem prenumeraty za m. listopad. Sprawe Pana skierowalismy do Urzedu Glownego Polskiego Doradcy.

terenach okupowanych Niemiec"
1 -sze miejsce zajal Hufiec w Bwana M'kubwa

2 -gie miejsce zajal Hufiec Harcerek Lusaka

3 -cie miejsce zajal Hufiec Harcerzy Lusaka.

Hufiec Abercorn nie stanal do konkursu.

Ze zbiorki w 2 osiedlach uzyskano 2.236 sztuk ubrania, zebranych przez mlodziem harcerska. Wyslano rowniez 1.000 swetrow bawelnianych ofiarowanych przez administracje brytyjska.

Najchetniej pracowaly harcerki Bwana M'Kubwy, samodzielnie piorac i prasujac zebrana odziez, im wiec przede wszystkim nalezy sie pochwala.

Jozef Brzezinski.

Pismienictwo mlodziejowe w Afryce

Prasa jest nie tylko czynnikiem informacyjnym i miernikiem uspołecznienia, ale równocześnie czynnikiem kulturalnym. Niektórzy socjologowie przypisują prasie ogromną rolę jako czynnika wychowawczego i stopień kultury, mierzą ilością i poziomem ukazujących się prasy.

Pogląd ten wydaje się być słusznym, bo jest rzeczą oczywistą, że gazeta nie czytuje zupełnie analfabeta, a wysoki poziom miesięczników literackich, społecznych czy politycznych odpowiada jedynie wysokiemu poziomowi kulturalnemu czytelników.

Również wielką rolę w dziele samowychowania i samokształcenia odgrywa samo pisanie artykułów. Kształtami ono bystrość obserwacji, formułowanie sądów, odwagę wypowiedzenia ich i t. p. Z tych właśnie powodów należy uznać za bardzo celowe istnienie prasy młodzieżowej, prasy, kierowanej przez samą młodzież i pisanej dla młodzieży. Zupełnie drugorzędne wówczas stają się takie zagadnienia jak nakład, forma druku, czy kolportaż.

Na tym polu dużym dorobkiem może się poszczycić Harcerstwo Polskie na terenie Afryki. "Prasa" wydawana przez poszczególne Hufce Harcerskie prawie we wszystkich osiedlach polskich w Afryce możemy podzielić na trzy grupy:

- 1/ Pismo periodyczne
- 2/ Okolicznościowe jednodniówki
- 3/ Gazetki ściennie

Omawiając grupę pierwszą, w porządku chronologicznym należy na pierwszym miejscu wymienić pismo "Hasło wydane" drużyn harcerskich w Livingstonie. Ukazało się jedynie parę numerów, zostało zlikwidowane ono na skutek trudności nabycia papieru.

Wyjątkowe miejsce należy się dla "Głosu Harcerza" z Tengeru który ukazał się w lutym 1943 i do tej pory wychodzi bez przerwy. Najmłodszym obiwem jest to, że dociera ono daleko do żołnierzy II Korpusu, którzy pisują do niego ciekawe korespondencje, mejednrotnie prawie z pola walki. Obecnie pismo

to wydawane jest już na powielaczu o nakładzie znacznie zwiększonym.

Następnym z kolei powstania było "Z za równika", wydawane w Kondoa. Przetrwało jednak niedługo, bo zaledwie do czerwca 1943. Natomiast jeśli chodzi o sprzecyżowanie celów i realizowanie swych założeń, było ono najbardziej przemyślanym i konsekwentnym pismem w Afryce. Zawierało między innymi dział ideologiczny, wyrazem którego były założenia drużyn harcerów "przez trud do zwycięstwa" - i drużyny harcerzy - walka z frazesem -. Również bardzo ciekawy był dział "uczmy się patrzeć".

W lipcu tegoż roku powstaje w Masindi pismo "Czuj Duch". Razem ukazało się 11 numerów obecnie ma być wznowione. Redagowane naogół ciekawie nie miało nigdy tego zaciecia, jakie ma "Głos harcerza", ani tak sprzecyżowanego celu, jak uprzednio cytowane "Z za równika".

Zupełnie podobny charakter miało pismo "Znicz", które zaczęło wychodzić nieco później w Koji. Nie przetrwało ono jednak dłużej i pomimo bardzo przyjemnej szaty zewnętrznej nigdy nie wyszło poza ramy osiedla.

O wiele później, bo dopiero w lipcu 1944 powstało pismo o bombastycznym tytule "Wszystko dla Polski", który zreszta od numeru drugiego zmieniono na "Echo z Digglefold". Jak sama nazwa wskazuje, wydawane jest ono przez młodzież z zakładu naukowego w Digglefold. Wydawane na powielaczu w nakładzie 200 egzemplarzy dociera nie tylko do żołnierzy naszych Armii, ale również do Indii Nowej Zelandii, Anglii i Persji. Jest to najdalszy zasięg tutejszych pism młodzieżowych, i pod tym względem "Echo" dzierży niezaprzeczalną palmę pierwszeństwa. Stoi ono na dość dobrym poziomie i zdradza stale tendencje do dalszego doskonalenia się.

Najmłodszym w tej rodzinie jest "Jutrzenka" z Kidugali. Ma ono charakter wewnętrznej kroniki harcerstwa w tym osiedlu, lecz zdradza ambicje rozszerzenia swych ram i zainteresowań. Redagowane

jest żywo i posiada zupełnie dobre artykuły.

Drugim działem tutejszego pismienictwa są jednodniówki. Wydawane są z racji pewnych okoliczności czy uroczystości, przez co charakter ich jest zupełnie przypadkowy i dorywczy. Poziom bardzo nierówny. Zdarzają się jednak opracowania zupełnie dobre i ciekawe. Do jednych z najlepszych należy zaliczyć ostatnio wydana "Echo z nad Oceanu" "Z okazji Harcerskiego Kursu Instruktorskiego, który się odbył w lipcu br. w Dar Es Salaam. Liczba tych jednodniówek jest znaczna, i ukazywały się prawie we wszystkich osiedlach.

Ostatnim działem są gazetki ściennie. Trzeba obiektywnie stwierdzić, że jest to jedna z najzdrowszych, a jednocześnie najłatwiejszych form "redatorskich". Gazetki te wydawane są w jednym egzemplarzu, który wisi najczęściej w świetlicy czy innym dogodnym miejscu, a czytelnicy czytają, nie biorąc "gazety" do ręki. Technika wydania też różni się mocno od poprzednich ponieważ tutaj największe zastosowanie ma pedzel z klejem i nożyce. Artykuły często pisane są ręcznie i naklejane na duży arkusz papieru. Gazetki tego typu są nadzwyczaj bogato ilustrowane fotografiami, wycinankami z pism ilustrowanych, rysunkami odręcznymi i t.d. Gazetki te są wydawane (a raczej robione) przez młodzież we wszystkich osiedlach. Zdarzają się często numery naprawdę piękne i ciekawe.

Tak w wielkim skrócie wygląda wysiłek redatorski i autorski młodych na terenie Afryki. Czytelnik, który chciałby znaleźć w tych pismach piękną formę literacką, potoczny styl, głęboką treść, czy aktualność chwili bieżącej - będzie głęboko rozczarowany. Nie znajdzie tego. Wartość tych pism leży gdzie indziej. Poza czynnikami, wymienionymi we wstępie tego artykułu, kapitalną rolę odgrywają także dyspozycje psychiczne, jak "radość tworzenia" i "konkretna praca" dla bliskich od strony wydawców - a wytworzenie pojęcia "naszej gazety" "my wydajemy" czyli "instynktu gromadzącego" - ze strony czytelników.

DRUKARNIA: "Colonial Printing Works. Nairobi."

Wydawca: "Polski Fundusz Prasowy." Redakcja i Administracja: Nairobi p. o. Box 1939